

Mandskab, som skulde have været sendt hjem, og hvis Tid altsaa var blevet affortet med det Samme. Det ærede Medlem vil nu have 6,000. Jeg regner nu den statsøkonomiske Fordel at have en Arbeidskraft, der kan sættes til 1 Kr. om Dagen pr. Mand (Stemmer: 2 Kr.), nei jeg sætter nu blot 1 Kr., saa er det 90,000 Kr. efter det ærede Medlems Beregning, og tager jeg de 10,000 Mand til 1 Kr. pr. Dag er der i statsøkonomisk Henseende en Beparelse af 150,000 Kr. ved denne Fremstilling (Thomsen: Erstatningen). Det ærede Medlem tager feil, der gaar ikke en Skilling udover det Bevilgede dertil. Det ærede Medlem stiller paa sine 45 Dage, og der bliver ikke en eneste Skilling ud over, hvad der er bevilget til de 45 Dage. Ærede Medlemmer ville se, at der bliver sparet uhyre Meget paa de Konti, der er Tale om med Hensyn til Leiren. Det har jeg jo bevist, men ærede Medlemmer maa ikke misforstaa mig. Jeg har viist, at i værste Tilfælde vil der ikke gaa en Skilling mere med til Gjennemførelsen af Forslaget, end vi alt have bevilget. Altsaa Statskassen faaer ikke nogen Merudgift paa Tilleggsbevilling. Det kan være, der kan komme Forøgelse paa nogle Konti, men saa vil der komme Nedsættelse paa andre. Jeg har altsaa viist de ærede Medlemmer, at overfor Statskassen er der intet Udælgende, og med Hensyn til Grundeierne heller ikke. Med Hensyn til Samfundet vil Udælgelsen bestaa i, at vi faae fra 6—10,000 Mand holdte hjemme i den travle Sommertid. Det er muligt, at det paa enkelte Steder vil støtte det lidt vanskelige Sommerarbejde, men naar jeg sætter en Krones Fortjeneste pr. Mand — jeg kunde ganske vist sætte 2 i Sommertiden, men jeg sætter kun 1 — vil det være fra 90,000 Kr. efter det ærede Medlems Formening til 120,000 Kr. Det er en statsøkonomisk Gevinst, at vi faae denne Forandring. Det er det Udælgende for det ærede Medlem for Stege. Saaledes altsaa, som jeg her paa dette Spørgsmaal, kan jeg ikke skjønne, at jeg vil være istand til at tjene nogen Interesse, som jeg her er kaldet til at varetage ved at stemme imod dette Forslag. Naar Krigsbestyrelsen paa sit Ansvar tør byde os 30 Dages Øvelser istedetfor 45, vil jeg ikke være saa antiministeriel — eller rettere, saa meget klogere end Ministeren at sige, at de absolut skulle have 45 Dage. Det ærede Medlem fra Stege fortæller, at Finantsudvalget har i alle de Aar, det har behandlet denne Sag, været enig om at negte større udgaaende Øvelser. Jeg vil sige det ærede Medlem, at han tager feil. Man har været enig om at negte de udgaaende Øvelser i Forbindelse med Bevillingen til Leiren paa 45 Dage, fordi det vilde koste 77,000 Kr. mere uden nogen Bøttelse for Mandskabet, tværtimod et forøget Besvær for det; thi det medfører ganske vist de udgaaende Øvelser. Men i den Skikkelse, hvori Forslaget her foreligger, har det aldrig fore-

ligget for Finantsudvalget, og vi have aldrig havt Leilighed til at negte det. Havde det foreligget saaledes før, vilde jeg ogsaa have støttet det. Før vilde jeg sige, at jeg kunde finde det ganske naturligt, om den Prøve, som den høitærede Minister vil anstille, var bleven anstillet for flere Aar tilbage, endogsaa inden det ærede Medlem for Helsingør (Thomsen) foreslog os at indskrænke de store Leirøvelsers Tid, for at erhverve fornøden Erfaring. Naar det ærede Medlem fra Stege tror, at han ved at følge sine Venner paa den anden Bænk i at stemme mod Forslaget forbereder sin Stilling til at faae Leiritiden nedsat, tror jeg, at han er paa Bilspor. Det vil ikke hjælpe; jeg er overbevist om, at de Udtalelser, der kom fra det ærede Medlem fra Helsingør — og det pointerede ogsaa det ærede Medlem fra Randers (N. P. Jensen) temmelig tydeligt — ikke gaa i den Retning. Det er muligt, at de ville have to Perer for et Øble, naar de en Dag skulle komme til os om at bevilge de 30 Dage. Efter min Formening have de viist det under Forhandlingene hidtil siden 1872, og ellers havde vi formentlig været hjulplne. Jeg beklager meget endel af de Mangler, der fremhævedes i de Bemærkninger, som det ærede Medlem for Randers adresserede til mig personlig, jeg beklager meget, at der virkelig er saadanne Mangler, og jeg beklager den Modstand, som fra hans og hans Venners Side er gjort mod et foreløbigt Kompromis om en foreløbig Revision af Lovloven, hvorved disse Mangler kunde have været afhjulpne. Jeg har vovet, skjøndt Lægmand, at udtale mig om dette Spørgsmaal. Den finantzielle Side af Sagen har jeg noget Begreb om ligeoverfor de militære Medlemmer, og hvad Grundeierne angaar, kan man ligeoverfor de enkelte Forhold sige, at maaste Udskillige ville være misfornøiede dermed; men det vil jeg henstille, om man tror, at vi ved vore Foranstaltninger her kunne gjøre Alle tilpas. Jeg er vis paa, at denne Lovs Vedtagelse vil mødes med langt mere Belivillie, end den vil blive mødt med Misfornøielse. Fra Grundeiernes Side vil utvivlsomt ingen Anledning gives til Klage, og naar den høitærede Krigsminister under de nuværende Forhold faar Loven, vil han efter min Formening, med Hensyn til det Finantzielle, vide dels at vælge sit Terrain og dels at iagttage andre Forhold, der ville tvinge ham til at holde sig indenfor et passende Beløb; thi jeg siger, at det kan forberedes i den Retning, og i den Retning kan der søes nogen Indflydelse derpaa, naar der gives fornødent Tid til Forberedelse, til at lægge Planer, og jeg maa sige, at deri er jeg enig med den høitærede Krigsminister, at Forslaget kan søres igjennem. Naar der foreligger saadanne Planer, kan der tages fornødent Hensyn til det Penuniære; men navnlig kan jeg indse, at 15 Dages Beparelse for disse Lusinder af Mand er en virkelig Fordel, som, naar ikke andre høiere Interes-